

417/

Pozměňovací návrh

**poslance Ing. Karla Fiedlera k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění
zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších
předpisů, a další související zákony**

(sněmovní tisk 417)

K Části první – Změna zákona o spotřební dani

Doplnění nového bodu - úprava stávajícího znění zákona o spotřební dani

§21, doplnění nového odstavce (18)

Doplnit odstavec „**(18) Správce daně zveřejní v jím vedeném veřejně přístupném seznamu držitelů povolení k provozování daňového skladu informaci o výši zajištění daně a informaci o tom, jakou formou je zajištění poskytnuto. Pokud správce rozhodne o snížení zajištění daně nebo o upuštění od zajištění daně, vyznačí tuto skutečnost do uvedeného seznamu včetně výše řádného i sníženého zajištění.**“

Odůvodnění:

Jde o zásadní protikorupční opatření. Pro všechny subjekty trhu, které mají zájem podnikat s daňovým skladem (v daňovém skladu) je podstatné, zdali vůbec dostanou povolení a pokud jej dostanou, jaké náklady to s sebou přinese. Kromě provozních nákladů na existenci skladu hrají významnou roli i náklady na zajištění daně

vyžadované zákonem (1/12 předpokládané roční daňové povinnosti, maximálně až 1,5 miliardy Kč).

Informace o výši zajištění nelze chápat jako informaci důvěrnou, související s ekonomickou situací subjektu, jde naopak o informaci komerční, protože prokazuje, jak velká hodnota zboží může skladem legálně procházet.

Případné snížení zajištění daně povolené jejím správcem je nutno vnímat jako formu státní podpory, ve skutečnosti totiž jde o zvýhodnění konkrétního subjektu v soutěži se subjekty podnikajícími ve stejném oboru. Proto i publikování informace o povoleném snížení zajištění daně není porušením daňového tajemství, ale naopak by mělo být povinnou informací (stejně jako jsou všechny jiné výhody, které stát poskytuje nikoli celoplošně, ale pouze konkrétním subjektům trhu).

Protikorupční potenciál lze spatřovat v tom, že nebude možno zvýhodnit (neoprávněným snížením daně) subjekt, který je jinak na trhu veřejně považován za subjekt s „nestandardním“ chováním. Zkušenosti ze zahraničí s historicky trvajícím tržním prostředím navíc ukazují, že nejlepší prevencí proti korupci a zneužívání postavení správních orgánů je právě maximální transparentnost. Transparentní prostředí umožňuje vytvořit v rámci trhu mechanismy vnitřní sebekontroly, které jsou mnohem účinnější, než jakékoli náhodné kontroly státních orgánů a jsou schopny velmi rychle odhalit nestandardní situace.